

رویکرد اروپا در قبال جنگ غزه

با وجود گذشت بیش از ۱۰ ماه از آغاز تجاوزات نظامی رژیم صهیونیستی به غزه و کشتار و ویرانی‌های گسترده‌ای که توسط این رژیم در غزه انجام گرفته، اما هنوز شاهد اقدامی از سوی اتحادیه اروپا برای توقف نسل‌کشی و جنایات رژیم صهیونیستی در غزه نبوده‌ایم. دولت‌های اروپایی بازیگرانی هستند که به‌رغم برخورداری از اهرم‌های کافی برای تأثیرگذاری بر رژیم اسرائیل، اما از اراده و جسارت لازم برای مقابله با اقدامات جنایت‌بار این رژیم در غزه برخوردار نیستند. همچنان که آمریکا هم به‌دلیل ترس از فشار لابی یهودی - صهیونیستی، اراده‌ای برای متوقف کردن ماشین جنگی رژیم اسرائیل در غزه و رفع ندارد. از لحاظ اخلاقی اتحادیه اروپا دچار یک شکست استراتژیک شده است. مواضع اتخاذشده توسط دولت‌های اروپایی و اتحادیه اروپا را تا به این لحظه به سه دسته می‌توان تقسیم کرد: نخست دولت‌هایی هستند که تمام‌قد کنار رژیم اسرائیل ایستاده‌اند، حماس را گروه تروریستی اعلام کرده‌اند و معتقدند که این رژیم یک اقدام کاملاً دفاعی انجام می‌دهد. دسته دوم دولت‌هایی هستند که از صلح دفاع می‌کنند و در عین آنکه حماس را محکوم می‌کنند، اقدام رژیم اسرائیل را هم غیرقانونی می‌دانند. آنها معتقدند که رژیم اسرائیل حقوق بشر و حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند؛ برخی مانند فرانسه، اگرچه اقدامی نمی‌کنند، لیکن صلاحیت دیوان در مهم کردن اقدامات ضد حقوق بشری رژیم اسرائیل در غزه و رفع را به رسمیت شناخته است. البته دولت جدید بریتانیا از حزب کارگر نیز از موضع دولت قبلی به‌نوعی عقب‌نشینی کرده و گفته است که ما باید صلاحیت دیوان را به رسمیت بشناسیم. دسته سوم شامل دولت‌هایی می‌شود که نمی‌توان آنها را طرفدار فلسطین خواند و عمدتاً حامی رژیم اسرائیل هستند، اما کمتر از دسته اول. این دسته معتقدند که باید به یک صلحی دست یافت. به طور کلی، فضای رهبران و سیاستمداران در اروپا را نمی‌توان فضای طرفداری و حمایت از فلسطین عنوان کرد. البته افکار عمومی اینگونه نیستند و در هلند ۵۵ درصد از مردم گفته‌اند که دولت باید بیشتر از فلسطینی‌ها حمایت کند و تنها ۶ درصد گفته‌اند باید از رژیم اسرائیل حمایت بیشتری صورت بگیرد. در سطح رهبران اتحادیه اروپا شخصی مثل فن‌درلین که بسیار محافظه‌کار و راستگرا است، خیلی سعی دارد با یک شبیه‌سازی عجیب و نادرست موضوع اوکراین و فلسطین را به هم ربط دهد و مدعی شود رژیم اسرائیل و اوکراین حامی دموکراسی هستند، اما حماس و روسیه، دموکراسی‌ها را تهدید می‌کنند. در مقابل افرادی مانند جوزپ بورل تلاش داشته‌اند در برابر جنایات جنگی رژیم اسرائیل موضع‌گیری کنند. در سطح رفتار اتحادیه اروپا در قبال رژیم اسرائیل و مسئله جنگ غزه شاهد هستیم که کشورهایی مانند آلمان و بریتانیا کماکان به ارسال سلاح برای رژیم اسرائیل ادامه می‌دهند. در حالی که این رژیم مجوز صادرات سلاح بریتانیا را نقض کرده است. اروپایی‌ها یک اقدام عملی در قبال جنگ در غزه انجام ندادند. آنها فقط اعلام کرده‌اند که باید یک مجمع صلح تشکیل شود، کمک‌های حقوق بشری به مردم فلسطین برسانند و یا موضع‌گیری‌هایی علیه رژیم اسرائیل داشتند، در حالی که انتظار این است که با اتخاذ موضع محکم و قاطع، صدور تسلیحات برای رژیم صهیونیستی را متوقف کنند. اختلاف بین رهبران اروپایی چه در سطح اتحادیه و چه در سطح کشورهای اروپایی بسیار زیاد است. اروپایی‌ها هیچ طرح و توانی برای آینده غزه و پایان جنگ ندارند؛ فقط یکسری اصول را مطرح کرده‌اند مانند اینکه حماس نباید کنترل غزه را داشته باشد و یا جایه‌جایی اجباری جمعیت فلسطینی نباید صورت بگیرد. اما این اعلام مواضع کمکی به حل مسئله نمی‌کند. آنها اخلاق‌گرایی و ادعای حمایت از حقوق بشر را در جنگ غزه نادیده گرفته‌اند، و این موضوع می‌تواند وجهه اروپایی‌ها را در سطح افکار عمومی جهان مخدوش نماید.

محمدحسین لطفالهی
گزارشگر هم‌میهن

در فاصله کوتاهی پس از اعلام پیروزی نیکلاس مادورو در انتخابات ریاست‌جمهوری ونزوئلا، شهرهای بزرگ به‌ویژه کاراکاس، پایتخت این کشور مملو از جمعیتی شد که نتایج انتخابات را باور نمی‌کردند و به‌تازگی به خیابان آمده بودند. معترضان، نتایج انتخابات را «دستکاری شده» می‌دانستند، به نمادهای انقلاب بولیواری حمله می‌کردند و با نیروهای امنیتی که با گازهای اشک‌آور و اسلحه به استقبال آن‌ها آمده بودند درگیر می‌شدند. برای اولین بار در طول ۲۵ سال حاکمیت دولت بولیواری، بسیاری از محله‌های فقیرنشین نیز که اصلی‌ترین حامیان دولت مادورو به حساب می‌آمدند، شاهد اعتراضات بودند و ماریا کورینا ماچادو، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا اعلام کرد «این یک پایان نیست، بلکه آغازی برای پایان است.» دو هفته بعد، طغیان اعتراضات و خوش‌بینی‌ها به پایان یافتن عمر دولت مادورو جای خود را به چشم‌اندازی داد که بسیاری از ونزوئلایی‌ها برای مدت‌ها از آن وحشت داشتند: مادورو برایش اهمیتی ندارد چه اتفاقاتی خواهد افتاد و بدون توجه به فشارهای بین‌المللی و اعتراضات داخلی، تصمیمی برای رفتن از کاخ ریاست‌جمهوری ندارد.

پیش از انتخابات، امیدهایی وجود داشت که پیروزی اپوزیسیون در انتخابات می‌تواند به مذاکرات انتقال قدرت منتهی شود و مادورو که پس از مرگ هوگو چاوز، رهبر انقلاب بولیواری ونزوئلا قدرت را در دست گرفته بود، قدرت را تحویل دهد. رئیس‌جمهور ونزوئلا در یک سخنرانی تلویزیونی، در حالی که به‌رغم نداشتن هیچ سابقه‌ای در ارتش لباس نظامی بر تن کرده بود، گفت: «ما در حال مبارزه علیه کودتای سایبری‌های فاشیست و جنایتکاران در خیابان‌های ونزوئلا هستیم.»

نظرسنجی‌های مستقلی که پیش از برگزاری انتخابات انجام گرفته بود، نشان می‌داد که ادموندو گونزالس، کاندیدای اصلی اپوزیسیون با اختلاف حدود ۲۰ درصد از نیکلاس مادورو پیش‌تاز خواهد بود. با این حال، روند اتفاقات در شب انتخابات عجیب به نظر می‌رسید. براساس گزارش آسوشیتدپرس، روند شمارش آرا از ساعت ۲ بامداد اولین صبح پس از رای‌گیری اختلالاتی جدی داشت. در برخی شعب انتخاباتی به ناظران سناتور گونزالس اجازه تصویربرداری از برگه‌های شمارش آرا داده نشد و در برخی از شعب هم ناظران اپوزیسیون از پای صندوق‌ها اخراج شدند. چند ساعت بعد، کمیته انتخابات که توسط فردی نزدیک به دولت اداره می‌شود اعلام کرد مادورو با ۵۱/۲ درصد در برابر ادموندو گونزالس با ۴۴/۲ درصد پیروز انتخابات شده و به مدت ۶ سال دیگر رئیس‌جمهور ونزوئلا خواهد بود. اپوزیسیون ونزوئلا مدعی است که براساس نظرسنجی‌های صورت‌گرفته در مقابل شعب اخذ رای و همچنین اطلاعاتی که از سوی ستادهای انتخاباتی جمع‌آوری شده، گونزالس با حدود ۶۷ درصد آرا برنده انتخابات شده است.

براساس گزارش روزنامه فایننشال تایمز، از زمان آغاز اعتراضات بیش از ۱۳۰۰ نفر بازداشت و دست‌کم ۲۴ نفر کشته شده‌اند. دولت ونزوئلا همچنین دستور داده است که شهروندان این کشور اپلیکیشن واتس‌آپ را از گوشی خود حذف کنند و دسترسی به شبکه اجتماعی ایکس (توییتر سابق) نیز در ونزوئلا مسدود شده است.

دولت در کاراکاس نیز هنوز آمار تفکیکی صندوق‌ها را ارائه نکرده و دلیل اختلاف‌های پدیدآمده در طول برگزاری انتخابات را «احتمالات سایبری خارجی» اعلام کرده است. خبرنگاران و رسانه‌های محلی می‌گویند در مقایسه با روزهای پایانی ماه جولای، تعداد راهپیمایی‌های اعتراضی در شهرها و روستاها به‌طور چشم‌گیری کاهش یافته و به نظر می‌رسد سیاست برخورد سخت با مخالفان دست‌کم موقتاً باعث شده که کنترل نسبی در داخل کشور همچنان در اختیار مادورو باقی بماند. با این حال نگاهی به روندها و تحولات نشان می‌دهد روزهای سخت مادورو که شامل تشدید دوباره بحران اقتصادی و انزوای بیشتر در خارج از کشور خواهد بود، در راه هستند.

فقدشفافیت‌حداقلی

کارشناسان انتخاباتی سازمان ملل متحد در گزارشی تازه اعلام کرده‌اند که انتخابات سراسری اخیر در ونزوئلا «فاقد شفافیت حداقلی» بوده و دولت در انجام اقداماتی که برای معتبر بودن انتخابات و نتایج آن ضروری به نظر می‌رسد، کوتاهی کرده است.

پنل کارشناسان انتخاباتی سازمان ملل متحد یکی از معدود گروه‌هایی بود که به ونزوئلا دعوت شد تا بر روند انتخابات ۲۸ جولای نظارت کند. این گروه روز سه‌شنبه هفته گذشته در گزارشی، نتیجه بررسی‌ها و مشاهدات خود را اعلام کرد.

در این گزارش آمده است که «تصمیم دولت ونزوئلا در خصوص اعلام نتایج انتخابات بدون جزئیات آن، نمونه و سابقه‌ای در انتخابات‌های دموکراتیک معاصر ندارد.» به‌نوشته کارشناسان، «این تصمیم تأثیری منفی بر اعتماد عمومی به خروجی انتخابات خواهد داشت که از سوی کمیته ملی انتخابات ونزوئلا اعلام شد.»

تجو
ونزوئلا

عکس: Gettyimages

مادورو نام‌محبوب حتی

انتخابات اخیر ونزوئلا چگونه می‌تواند این

ونزوئلایی‌ها تحمیل می‌کنند» و از همین روی محدودیت‌های شدیدی را برای فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی نیروهای اپوزیسیون ایجاد کرده است. مخالفان دولت مادورو مدعی‌اند که در آستانه ۲۸ جولای (۷ مرداد ۱۴۰۳) دولت با تغییر نام حدود ۶۰۰۰ مدرسه که به‌عنوان مراکز رای‌گیری عمل می‌کنند ساکنان محلی که بسیاری از آنها بی‌سواد هستند را دچار سردرگمی کرده است. از سوی دیگر یکی از بزرگترین موانعی که دولت مادورو برای مخالفان ایجاد کرده است مربوط به شهروندان ونزوئلایی خارج از این کشور است که خواهان شرکت در فرایند رای‌گیری ریاست‌جمهوری بوده‌اند. بیش از ۲۱ میلیون رای‌دهنده در ونزوئلا برای شرکت در رای‌گیری ثبت‌نام کردند، اما تنها ۱۷ میلیون از آن‌ها اکنون در این کشور زندگی می‌کنند. جمعیت ونزوئلا بر اساس آخرین سرشماری در سال ۲۰۱۰، تقریباً ۲۹ میلیون نفر بوده است. در طول ۱۴ سال گذشته، بیش از ۸ میلیون نفر تقریباً معادل یک چهارم جمعیت کشور را ترک کرده‌اند که بر اساس گفته مخالفان بیشتر جمعیت مهاجرین را اپوزیسیون دولت سوسیالیستی ونزوئلا تشکیل می‌دهد و سنگ‌اندازی در روند شرکت مهاجرین در انتخابات به‌وضوح منافع انتخاباتی دولت را تأمین می‌کند. از دیگر مواردی که نیروهای مخالف مادورو بیان می‌کنند می‌توان به زندانی کردن و یا ایجاد محدودیت‌های شدید برای رهبران جریان لیبرال اشاره کرد. نامزدهای پیشرو مخالفان در طول مبارزات انتخاباتی یا حتی در انتخابات ریاست‌جمهوری و پارلمانی قبلی در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ به شکل گسترده‌ای رذصلاحت شده و از شرکت در انتخابات جاری محروم شدند. در ژوئن ۲۰۲۳ و ژانویه ۲۰۲۴، دادگاه عالی ونزوئلا، که کاملاً تحت کنترل دولت مستقر قرار دارد، ماریا کورینا ماچادو ۵۶ ساله را از شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری جدید منع کرد و او را به عناوین مختلف متهم کرد. با این حال، او در میان دوستانش فردی را پیدا کرد که اکنون خود را به‌عنوان نامزد ریاست‌جمهوری از جانب او و رقیب مادورو در انتخابات چند روز گذشته معرفی کرده است.

مادورو، نام‌محبوب حتی میان دوستان

بحران داخلی ونزوئلا به‌باور بسیاری از کارشناسان آثار منطقه‌ای و بین‌المللی زیادی خواهد داشت. اندیشکده مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک می‌نویسد: «تشدید بحران هجوم مهاجران از ونزوئلا به آمریکا، تضعیف روند مذاکرات صلح در کلمبیا و تقویت روند اقتدارگرایی در منطقه

این گزارش اشاره می‌کند که کارشناسان توانسته‌اند بخش کوچکی از مدارک ادعایی اپوزیسیون را که به صورت عمومی منتشر شده بررسی کنند و به این نتیجه رسیده‌اند که تصاویر منتشرشده از برگه‌های رای شامل کد، امضاها و مؤلفه‌های امنیتی رایج است که احتمال ساختگی بودن آن را به حداقل می‌رساند.

این گروه از کارشناسان که البته به‌عنوان ناظران رسمی عازم ونزوئلا نشده بودند و براساس توافقی که سال گذشته با دولت ونزوئلا منعقد شد به این کشور رفته بودند، می‌گویند روند برگزاری انتخابات و شرایط اخذ آرا از نظر فنی مناسب بود و راهکارهای مناسبی برای حل مشکلات کوچک و منطقه‌ای پیش‌بینی شده بود.

براساس این گزارش، اعلام نتایج الکترونیکی ساعاتی پس از بسته شدن مراکز رای‌گیری متوقف شد و دولت تأخیر در اعلام نتایج را به «حمله تروریستی سایبری» مرتبط دانست. با این وجود آن‌ها نتوانستند وجود حمله را اثبات کنند و به‌رغم گذشتن روزهای طولانی هنوز این کار را نکرده‌اند. کارشناسان می‌گویند به‌درخواست آن‌ها برای بازرسی از سیستم ارتباطی پاسخی داده نشده است.

مرکز کارتر مستقر در آن‌لانتا که به‌عنوان گروهی ناظر عازم ونزوئلا شده بود نیز در گزارشی جداگانه اعلام کرده این انتخابات با استانداردهای رایج در عرصه بین‌المللی و در میان کشورهای دموکراتیک مطابقت نداشت و نمی‌توان آن را دموکراتیک دانست. جنی لینکلن، رئیس هیئت اعزامی مرکز کارتر می‌گوید او درباره حمله سایبری به سیستم انتخاباتی ونزوئلا مشکوک است و گزارشی در این زمینه در اختیار او یا دیگر ناظران مستقل قرار نگرفته است.

ساعاتی پیش از انتشار گزارش این کارشناسان، خورخه رودریگز، رئیس پارلمان ملی ونزوئلا، پنل اعزامی سازمان را «مملو از آشغال» توصیف کرد و به انتقاد از تصمیم آن‌ها در خصوص علنی کردن گزارش پرداخت. او همچنین گفت که طرحی را در راستای تغییر قانون انتخابات ارائه خواهد داد که حضور ناظران بین‌المللی در انتخابات‌های آینده ممنوع شود.

در جریان مبارزات انتخاباتی کنونی، مادورو مانند همیشه مخالفان خود را مورد حمله قرار داد و آن‌ها را «فاشیست» و نیروهای تحت کنترل دشمنان میهن‌مادری و امپریالیسم جهانی به رهبری ایالات متحده» خواند که به گفته او «روایی تصرف منابع طبیعی ونزوئلا در درجه اول صنایع نفت و معادن این کشور را در سر می‌پروراند» و «ارزش‌های غربی را بر

بحران داخلی ونزوئلا

به باور بسیاری از کارشناسان آثار

منطقه‌ای و بین‌المللی

زیادی خواهد داشت.

اندیشکده مؤسسه

بین‌المللی مطالعات

استراتژیک می‌نویسد:

تشدید بحران هجوم

مهاجران از ونزوئلا

به آمریکا، تضعیف

روند مذاکرات صلح

در کلمبیا و تقویت

روند اقتدارگرایی

در منطقه آمریکای

لاتین از جمله نتایج

بحران داخلی ونزوئلا

است. انتظار می‌رود

در صورت یافشاری

مادورو بر باقی ماندن

در قدرت بدون

مشروعیت، تحریم‌ها

در حوزه انرژی

هم تشدید شود و

معافیت‌های تحریمی

این کشور لغو شود